

[Ejler Koch.]

gere af decentraliseringstanken, der betyder, at godkendelsen af de kommunale planer skal lægges ud til amtsrådene. Men vi nærer betænkeligheder ved at gennemføre en sådan decentralisering, før man fra statslig side har styr på udviklingen gennem godkendte regionplaner. Derfor er vi bange for, at hvis ikke vi sikrer os, at tingene ikke kommer til at flyde i en overgangsperiode, så forskertser vi noget af det, der har været sigtet med i planlovsreformen.

På samme måde her. Vi er tilhængere af det princip, der er fastlagt i lovforslaget, men vi må sikre os en statslig indflydelse, indtil de godkendte regionplaner foreligger. Det, det jo helt konkret drejer sig om, er, at man sikrer sig statsligt styr på det såkaldte landzonebånd. Derfor må dette forslag drøftes i sammenhæng med den godkendelsesprocedure, vi skal fastlægge i kommuneplanlægningsloven, og kan vi allerede her få tilsagn om, at vi under alle omstændigheder bevarer en statslig godkendelse af ændringer i landzonebåndet, inden vi har de godkendte regionplaner, ja, så kan forslaget formentlig nok få en let gang. Hvis vi ikke kan få et helt klart tilsagn om, at vi bevarer det statslige styr på landzonebåndet, indtil vi har regionplanerne, så må vi nok se forslaget i en større sammenhæng.

Så vil jeg for øvrigt godt spørge, hvorfor forslaget egentlig har sådan en hast, medmindre det er et ønske om at gennemføre en af disse besparelser, vi har set så mange af i den senere tid, nemlig at vælte en række udgifter over på kommunerne, i dette tilfælde amtskommunerne. Det fremgår jo også af ministerens fremsættelse, at der senere skal fremsættes lovforslag om yderligere konsekvensændringer i by- og landzonenloven, og dér er mit spørgsmål: hvorfor kan vi egentlig ikke tage det hele i sammenhæng og alle de ændringer, som er nødvendige? Men det får vi lejlighed til at drøfte senere hen.

Så oplyser ministeren, at forslaget har været drøftet med de kommunale organisationer, og de gengivne reaktioner fra disse to organisationer overrasker mig ikke. Men jeg vil da egentlig godt have uddybet, hvad det betyder, at Amtsrådsforeningen i store træk har givet tilslutning. Jeg troede egentlig, men jeg har ikke undersøgt sagen, at Amts-

rådsforeningen var helt enig i princippet, og at Kommunernes Landsforening nærer betænkeligheder ved at gennemføre lovforslaget nu.

Som sagt er vi enige i det princip, der er nedfældet i dette lovforslag, men vi ønsker at se det i en større sammenhæng, og det synes jeg vi må drøfte nærmere i udvalget. Vores hovedsigte med denne drøftelse må være, at vi sikrer os et statsligt styr på det såkaldte landzonebånd, også inden der foreligger godkendte regionplaner.

Hans Bjerregaard (FP):

Hensigten med det lovforslag, vi i dag har til første behandling, er ifølge de ledsagende bemærkninger at forenkle administrationen af by- og landzonenloven. Det er jo i nøje overensstemmelse med fremskridtspartiets ønsker om den offentlige administrations forenkling. Men vi havde dog gerne set, at den endelige afgørelse skulle træffes i miljøministeriet i direkte samråd med primærkommunerne. Vi vil gerne drøfte dette nærmere i udvalget.

Jeg håber også, at vi i udvalget kan nå frem til en ændring i bestemmelserne i lovens §§ 6-8, hvorefter en landbrugsejendoms anvendelse jo er stærkt begrænset. Byudviklingsudvalgene har hidtil med hård hånd administreret disse bestemmelser, og vi er desværre nået derhen, hvor det i dag næsten er nødvendigt for en landmand at indhente byudviklingsudvalgets tilladelse til at sætte et hegn op i sin mark.

Men vi vil se velvilligt på det lovforslag, der foreligger, og håber, at det kun er første skridt på vejen til at få by- og landzonenloven til at virke.

Ivar Hansen (V):

Jeg vil gerne sige, at forslaget jo alene tager sigte på en ophævelse af byudviklingsudvalgene og de konsekvensændringer, som er en følge heraf, og derfor skal jeg alene i mit indlæg holde mig til nogle bemærkninger omkring byudviklingsudvalgene, som jo blev etableret allerede i 1949 med hjemmel i loven om regulering af bymæssige bebyggelser.

Da by- og landzonenloven i 1969 blev gennemført, fandt man, at opretholdelse af byudviklingsudvalgene var af værdi i en overgangsperiode som værende en koordine-